

Juanjo Fernández

+ SEGUEIX-ME

15/04/2022

A llegir, esclar que sí!

🕒 2 min

Quan era petit (9-10 anys), en la meva biblioteca personal hi havia títols com *Regreso a las estrellas* o *El oro de los dioses*, d'Erich Von Däniken, un autor extremadament popular els anys 70. Els seus llibres giraven sempre al voltant de la mateixa premissa: que els extraterrestres ens van visitar en el passat i que han quedat empremtes del seu pas en l'arqueologia i en la religió. Aquests llibres estaven al costat dels dels Grumets de la Galera (de Sebastià Sorribas, Joaquim Carbó, Oriol Vergés...), els Magos del Humor (amb *Mortadelo y Filemón* i *El botones Sacarino*) i els còmics del Capitán América. Una biblioteca eclèctica, sí, però és que jo era un nen molt lector... i una mica friqui, no us ho negaré. Però els meus pares no van censurar mai el que jo llegís: la meva mare escoltava pacientment i amb interès les meves explicacions sobre astronautes del passat i el meu pare em folrava curiosament els llibres amb plàstic transparent.

El cas és que –us parlo de finals dels 70, que això d'autors signant no es portava gaire– el meu pare em va comentar que l'Erich Von Däniken signava llibres a Barcelona. Un dia qualsevol a la tarda, en uns grans

magatzems del centre. Així que m'hi va acompanyar. Recordo la cua llarga, i jo agafat de la mà del meu pare. Li pregunto com es diu "Gràcies" en alemany (era el meu pare, per tant ho sabia tot). "*Danke*", em diu. De sobte em trobo davant del gran home. Li diuen el meu nom i signa el llibre. Dic "*Danke*" i ja soc fora, de nou de la mà del meu pare, amb el llibre signat pel que llavors era el meu autor preferit. Gràcies al meu pare, que m'hi havia portat sense dir "Quina tonteria de llibres..!"

En una xerrada que vaig fer sobre la lectura en una escola, hi havia en un suro punts de llibre fets per alumnes de Primària. Un d'ells deia: "Els llibres són com els amics: no sempre el millor és el que t'agrada més". L'autor devia ser un infant molt savi.

No sempre tinc coses a dir, però això sí que us ho diré: deixem que els nostres fills i filles triïn de veritat les seves lectures, i acompanyem-los sense condescendència, amb interès i respecte, encara que no sigui el-que-se-suposa-que-haurien-de-llegir. Llibres *mediàtics*, d'*influencers*, fets *amb plantilla*, amb més foto que text... El que sigui, però que llegeixin... i vosaltres també!